

KARTA PRACY IV

DZIEŃ III „Planeta Ziemia”

Środki dydaktyczne: rymowanka *Ziemia – nasza planeta*, , opowiadanie Natalii Usenko *UFO*, tablica demonstracyjna nr 60, karta pracy, cz. 2, nr 15, , papierowe UFO

Drogi Rodzicu i Przedszkolaku- oto propozycja ćwiczeń i zabaw na dzień dzisiejszy. Jeśli masz ochotę zapraszam do wspólnej zabawy. Wybierz to co Cię interesuje.

Ćwiczenie I

Nauka rymowanki *Ziemia – nasza planeta*. •
Powtarzanie rymowanki fragmentami, ze słuchu;

*Ziemia to nasza planeta i na
niej wszyscy mieszkamy.
Jest domem dla ludzi i zwierząt, więc
za to ją bardzo kochamy.*

Ciekawostki: (proszę przeczytaj swojemu dziecku).

- żyjemy na planecie zwanej Ziemią;
- jest to 3 planeta od słońc;
- jest to jedyna planeta, którą pokrywa woda, stanowi ona 70% powierzchni Ziemi;
- na ziemi powstało życie ponad 3 miliardy lat temu;
- wokół Ziemi krąży naturalny satelita Księżyc. Możemy go ujrzeć po zmroku;
- ziemia jest jedynym miejscem na świecie, w którym występuje całkowite zaćmienie słoneczne. Nie jest to nigdzie indziej spotykane;
- ziemia jest jedynym miejscem na całym świecie, w którym woda występuje w trzech stanach skupienia, czyli ciekłym, stałym i gazowym. Na innych planetach byłoby to kompletnie niemożliwe.

Ćwiczenie 2

Słuchanie opowiadania Natalii Usenko *UFO. Pewnego razu wróżka*

Laurencja wybrała się do parku na poranny spacer.

*– Jejku! – zawołała nagle i stanęła jak wryta. – Śni mi się czy co? Na polance stoi ogromny talerz!
Cały biały w różowe kwiatki. Skąd on się tu wziął?*

- Przyleciał – mruknęła papuga Klarcia.
 - Telewizji nie oglądasz czy co? To nie jest zwykły talerz, tylko latający. Nazywa się UFO.
 - A kto to są te małe kolorowe, co na nim siedzą?
 - Ufoludki, oczywiście. Zobacz, jak płaczą. Chyba mają kłopoty.
 - No to chodźmy im pomóc! – zawołała Laurencja.
- Ufoludki na ich widok ucieszyły się okropnie i zaczęły pokazywać coś na migi.
- Zepsuły się im baterryjki – przetłumaczyła Klarcia. – Nie mogą lecieć dalej.
 - To ja im takie bateryjki wyczaruję! – Laurencja podniosła swoją czarodziejską różdżkę. Niestety, za pierwszym razem wyczarowała jej się ogórki. Za drugim – kręgle. A za trzecim – maszynka do golenia.
 - Chyba się nie znam na baterijkach – westchnęła Laurencja. – W szkole czarownic zawsze miałam pałę z fizyki.
- Ufoludki płakały coraz głośniej i wrywały sobie z głów czerwone włosy. Laurencja też zaczęła chlipać.
- Przestań się mazać! – rozzłościła się Klarcia. – Rusz głową!
 - Już wiem! – zawołała Laurencja i puknęła się różdżką w czoło.
- W jednej chwili z dwu stron talerza wyrosły wielkie nietoperzowe skrzydła, a z trzeciej – puszysty lisi ogon.
- Pip, pip, kuraa! – wrzasnęły ufoludki i skoczyły do talerza. – Pęki, pęki, pa, pa!
 - To na pewno znaczy: „Hip, hip, hurra” i „Dzięki, dzięki” – wyjaśniła Klarcia. – A „pa, pa” – to sama wiesz.
- W chwilę później talerz, machając skrzydłami i powiewając ogonem, zniknął w chmurach.
- Tym razem naprawdę ci się udało – powiedziała Klarcia. – Jesteś zupełnie dobrą czarownicą.
 - No myślę – odparła Laurencja i zadarła nos do góry.

Rozmowa kierowana na temat opowiadania. (tablica demonstracyjna nr 60)

- Co zobaczyła wróżka Laurencja w parku?
- Dlaczego ufoludki wylądowały w parku?
- Co wyczarowała wróżka zamiast baterijek?
- Jak się zakończyła ta historia?

Ćwiczenie 3

Karta pracy, cz. 2, nr 15.

– Narysujcie sympatycznego ufoludka. Opowiedzcie o nim.

Zabawa 1

Zabawa *Sufit – podłoga* – ćwiczenie dużych grup mięśniowych.

Na hasło: *Sufit* dzieci, stojąc, podnoszą ręce do góry, a na hasło: *Podłoga* – wykonują przysiad podparty.